

בש"פ 2100/19 - בני עובדיה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2100/19

כבד השופט מ' מוז

לפני:

בני עובדיה

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בתל אביב-

יפו (השופטת ד' ברליינר) בעפ"ג 41057-01-19 מיום

17.3.2019

עו"ד שרון חזות

בשם העורר:

עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיבה:

ההחלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המוחזוי בתל אביב-יפו (השופטת ד' ברליינר) מיום 17.3.2019 במסגרתה נדחתה בקשה העורר לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט המוחזוי (השופטים ד' ברליינר, א' נחלייאלי - ש' יניב) מיום 11.3.2019 בגדירה הורה בית המשפט על מתן צו הباء נגדו.

2. העורר הorschע בבית משפט השלום בעיריות מרמה וגנבה ונידון ביום 2.12.2018 לעונש הכלל 12 חודשים מאסר. שני הצדדים הגיעו לבית המשפט המוחזוי ערעור על גזר הדין, אשר נקבע לדין ביום 11.3.2019. העורר לא התיצב לדין, ובית משפט קמא נ עתר לבקשת המדינה להוציא צו הباء נגדו. בהחלטתו מאותו היום, ציין בית המשפט המוחזוי כי המנסכים שהציג בא כוח העורר אינם מצביעים על נבצרותו של העורר מלהתיצב לדין, אלא אף כי העורר הובה באותו בוקר לבית חולים לבקשתו, וכי "לא מצוינים סימני מחלה מובהקים". לפיכך, נקבע בית המשפט כי הדין ידחה ליום 25.3.2019 והורה על הוצאה צו הباء כנגד העורר, אשר יוכל להשחרר תמורת הפקדת 2,000 ש"ם בזמן. בקשה שהגיש העורר לבטל צו הباء נגדו נדחתה על ידי בית משפט קמא, אולם סכום הערובה הופחת לסך

עמוד 1

של 1,000 ל.נ. בקשה נוספת שהגיש העורר לעיון חוזר בצו הbabah נדחתה ביום 17.3.2019.

3. מכאן העורר שלפני, במסגרתו עותר העורר לביטול צו הbabah נגדו בטענה כי היה על בית משפט קמא לבטלו לאחר שהונחו בפניו המסמכים הרפואיים המלמדים כי העורר אכן סבל מדלקת בגרונו וחום גבוה". לחופין, מבקש העורר לבטל את העrobotות שנקבעה בשל המציאות הכלכלית בה הוא שרוי.

המשיבה בתגובה טעונה כי לא עלה בידי העורר להראות מניין זכותו להגיש עורר על החלטת בית משפט קמא להוציא צו הbabah בעניינו או על גובה העrobotה שנקבע בו, וזאת לפני בוצע הczu ובטרם הגיע העורר בפני בית המשפט. לגופו של עניין, טעונה המשיבה כי התנהלותו של העורר לאור היליך הפלילי "שיקפה תמונה עצומה של נאשם אשר בוחר לסלול את ההליכים נגדו תוך שימוש שיפוטי יקר", כך שבנסיבות העניין, שלא הציג העורר כל "אסמכתה אמיתית המוכיחה נבצרות", לא נפל כל פגם בהחלטתו של בית משפט קמא.

4. סמכותו של בית המשפט להוציא צו הbabah בעניינו של נאשם מוסדרת בסעיף 99 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**), הקובל כדלקמן:

"בית המשפט רשאי לחת בכל עת צו הbabah נגד הנאשם, אם ראה שיש צורך בכך כדי לכפות את התיאצבותו למשפט במועד שנקבע".

החוק אינו קובל הוראות לעניין עיון חוזר או עורר באשר להחלטה על מתן צו הbabah, בין לגבי עצם הוצאת הczu ובין לגבי גובה העrobotה שנקבעה במסגרתו. עם זאת, קובל החוק מנגנון מובנה להבאת האדם שהוצאה בעניינו צו הbabah בפני בית המשפט:

"30. מי שנעצר על-פי צו הbabah ולא שוחרר לפי סעיף 102 [בעrobotות], יבוא ללא דיחוי לפניהו בבית המשפט, והוא יצווה על מעצרו או ישחררו בעrobotה".

5. שלא נקבעה בחוק זכות עורר על החלטה ליתן צו הbabah, לכוארה אין זכות עורר על החלטה כזו. זאת, מכוח העקרון הכללי כי אין זכות עורר או ערעור אלא מכוח הוראה בחוק המעניק זכות כזו, וכן מכוח הכלל לפיו בהיליך פלילי, בשונה מהיליך אזרחי, אין ככל הזכות להשיג על החלטת ביניים או החלטה אחרת שלא במסגרת ערעור על פסק הדין הסופי, למעט במקרים חריגים בהם נקבעה בחוק במפורש זכות כזו (ראו בש"פ 4804/17 ברמל נ' מדינת ישראל(9.8.2017) והאסמכתאות הרבות שם).

6. לענייננו, יש להבחין בין השלב בו ניתן צו הbabah אשר טרם בוצעלוין השלב בו צו הbabah בוצע וניתנה החלטה על מעצרו או שחררו בעrobotה של מי שהוצאה בעניינו הczu. בעוד שלגביו השלב של מתן צו הbabah אין זכות עורר שלא נקבעה בחוק זכות כזו, הרי שלאחר ביצוע הczu עומד לפניו עורך או משוחרר בעrobotה, אשר רשאי להגיש עורר על החלטת בית המשפט "בעניין הנוגע למעצר" מכוח סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ז-1996.

7. עיון בפסקה מלמד כי בשני מקרים הוכרה דה פקטו זכות ערער על ערבות שנקבעה לעניין צו הbabah, ומדובר היה בנאים שצוו הbabah בעניינים כבר בוצע ובפועל היו עצורים (בש"פ 01/5720 עבדאללה נ' מדינת ישראל (19.7.01); בש"פ 95/5274 אליאס נ' מדינת ישראל (29.8.95)).

לעומת זאת, במקרה אחד בלבד שנמצא נדרש בית משפט זה לערער על גובה ערובה לפני בוצוע צו הbabah, תוך שהוא מצין בהחלטתו-

"אכן, הכללים החלים במקרה של צו הbabah, בוגע, למשל, לעיון חוזר, ערער והbabah בפני שופט אינם ברורים... מסכימה אני עם העמדה שהמדינה לפיה דרך המלך בעניינים מעין אלה היא יכולה צו הbabah, במקרה שלא מפקיד הנאשם את הערובה שנקבעה לו, והבאתו בפני בית המשפט בערכאה הדינית, שם יוכל להשמיע את טענותיו" (בש"פ 9661/08 שושן נ' מדינת ישראל (20.11.2008)).

עם זאת, ראה בית המשפט שם לחזור מדרך המלך ולהורות על הפחתת הערובה במסגרת הערער, וזאת בשל נסיבות ייחודיות של אותו עניין, ובכללם כי מדובר בחיל המצווי במעצר בית, אשר לראשונה לא התיצב למשפטו, ובקשה לעיון חוזר שהגיש על החלטת הערכאה הדינית נדחתה.

8. בעניינו, הגיע העורר את הערער לפני בוצוע בית משפט קמא, ומילא לפני ניתנה החלטה בעניינו. וזאת, לאחר שגובה הערובה שנקבעה להבטחת התיצבותו הופחתה במחצית במסגרת בקשה לעיון חוזר שהגיש. בנסיבות אלו, איןני רואה מקום להידרש לטענותיו אוזות מעצרו או שחררו בערובה, בשעה שלא טרם נקבעו. ייטיב העורר ויתיצב לדין בעניינו הקבוע לאחר מכן, במסגרת ישמע בבית משפט קמא את טענותיו ויחליט כחכמתו.

.9 אשר על כן, הערער נדחה.

ניתנה היום, י"ז באדר בהתשע"ט (24.3.2019).